

Jag är inte beredd att dö än

Foto: Svenska Grammofonstudion AB

Att skapa är att våga. Våga ta risker, våga stå på sig, våga släppa ifrån sig. Men även att erbjuda ett möte med andra som tar del av det skapade. Att skapa är att finna sig själv genom andra. Under två års tid har filmarna följt artisten Laleh bakom och på scen, på rundvisning i uppväxtkvarteren och i studion. Filmen visar hur hennes konstnärliga integritet och hennes mod har gjort henne beundrad, respekterad och folkkär. I ett både djupsinnigt och anspråkslöst porträtt berättar filmen om musik som kraft och om skapandets komplexitet.

Rek. för åk 7 – gymn.

EN FILMHANDLEDNING AV MIRIAM VON SCHANTZ

Handling

Mer än en biografi är *Jag är inte beredd att dö än* en musikedokumentär. I fokus står ett antal låtar och artisten som skrivit dem. Strukturen är musikskivans. Såsom musikspår följer på var-

andra följer även filmsekvenserna, där olika låtar utgör nav. Ibland löst och tematiskt, ibland direkt och uttalat.

Filmen öppnar i kronologisk anda med ett arkivklipp från en intervju inspelad 1999. Laleh, då 17 år, berättar

kort om sin bakgrund som politisk flykting och om hur glad och tacksam hon känner sig över att vara i det Göteborg hon älskar. Hon vill lyckas för sin mammas skull, köpa mamman ett hus.

Till tonerna av *Wish I Could Stay*

förflyttas vi till nutid och Laleh som repeterar med en orkester. Denna vardagliga bild övergår till en mer teatralt och poetiskt inramad tagning av Laleh som iklädd galaklänning ser ut genom ett fönster. Vi hör henne berätta om den kreativa processen när en låt växer fram. Hur hon strävar efter att förverkliga en bild och en idé.

Vi förflyttas nu till Hammarkullen där Laleh visar runt i kvarteren där hon växte upp. Hon berättar om de första scenerna hon uppträdde på som tonåring, om den första gitarren mamman gav henne, om hur hennes mamma utgjorde den första publiken.

En kort tagning på Laleh som står med nedslagen blick och lyssnar och ler medan ljudet av en publik avtar, utgör tystnaden mellan detta filmens 'spår' och det kommande. Här går Laleh i ett mörkt Vinterstockholm. Snön faller, ljudspåret berättar hur hon första gången åkte till Stockholm på inbjudan av musikbolaget men utan någonstans att bo. Laleh berättar om ensamheten denna första tid i Stockholm. Detta spår, *Live Tomorrow*, gestaltas av filmen med ett antal tagningar av Laleh vid piano och på scen.

Spår 3, *Return to the Soil*, kretsar kring Lalehs vilja att utforska ett helhetsuttryck vilket lett till att hon

producerat sin egen musik alltsedan början. Vi ser henne träna i tennis-hallen. På ljudspåret berättar hon om den kreativa processen och hur hon kan vara tuff och stå på sig. Men att konstant skapande kan vara krävande. Därför blir det viktigt att bara få vara människa också. Bara få finnas till utan att behöva bevisa någonting.

Nästa låt, *Colors*, visar Laleh i en studio där hon repeterar med sina musiker. Spåret fortsätter med en sekvens från bakom kulisserna på Skavlan. Bestämt talar hon med medarbetare om hur hon vill att framträdandet ska produceras både i ljud och i bild.

Stars Align hör vi från en repetition från P3 Guld, och den kommande låten, *Dark Shadows*, kretsar kring Lalehs musikaliska influenser. Hon berättar om Leonard Cohens körer och Abbas dramatik. I en snabb sekvens ser vi henne spela låten på flygel, spela den tillsammans med Benny Andersson, lyssna på orkestern som spelar den för att slutligen uppträda med den på scen inför publik.

Med spår 7 saktas tempot ner igen. Laleh sitter och tittar ut genom en bilruta och vi hör henne tala om hur hon tänkte när hon skrev och producerade *Some Die Young*. Under en bildsekvens, där vi ser henne spela låten på piano

och sedan på scen, följt av bilder på en hänförd publik, talar hon uppskattande om publiken. Om hur musik växer utanför oss själva, i samspel med andra människor. Vi ser hur hon kramas om av Jens Stoltenberg och hon berättar om hur låten skapade ett vi. Hon syns framträda med låten vid minneskonserter för offren i Utöya.

Laleh syns vandra i ett storslaget och snötäckt fjällandskap. Hon talar om sina föräldrar och hur deras mod lärt henne att ifrågasätta livet och livsstilar. Om skyldigheten att ta hand om sig själv, att vara den hon är. Hon återvänder till *Wish I Could Stay* med en gitarr, vid brasan. Hon berättar hur hon redan som ung förberedde sig för föräldrarnas död. Vi ser henne köra bil i ett mörkt snölandskap och hör henne läsa en dikt till sin nyligen avlidna mamma.

Tillbaka med Benny sjunger hon *The Winner Takes It All* och blir ledsen över att mamman inte finns kvar för att se henne sjunga Abba. Benny spelar de första tonerna till *Jag är inte beredd att dö än*. Nästa spår, *Goliat*, tar oss till Musikhjälpens glasbur där hon kramar om de tjejer som ska sjunga med henne. Hon låter sig plåtas med sina fans.

Laleh vandrar uppför en snöig backe. På piano spelar hon några

strofer ur *Snö*. Hon berättar att hennes namn betyder 'tulpan' och att det symboliserar frihet. Vi ser hur hon går mot scenen vid Vasaplatsen i Göteborg. Hon talar om rätten att finnas, att leva, att ljudsätta livet. Till tonerna av *Samuel* slutar filmen. Eftertexterna följer till tonerna av *En stund på jorden*.

Normkritisk form, feministisk film

I kapitlet "Filmpedagogik som normkritik" i boken *Introduktion till Filmpedagogik* kan en läsa att det som uppfattas som 'normalt' definieras av den som har definitionsmakten, vilket i vårt samhälle är den vita, västerländska, heterosexuella, medelklassmannen som inte har något funktionshinder. Normaliteten som denne utgör är 'osynlig', med andra ord, den är normaliserad.

När vi tänker på Sveriges statsminister och ser framför oss en vit, medelålders heterosexuell man från medelklassen utan något funktionshinder, eller när vi tänker på ett bröllopspar och kanske automatiskt tänker på ett heterosexuellt par, reflekterar vi kanske inte över att dessa bilder är effekter av etablerade vanor, med andra ord *normer*. Men de idéer som normer uttrycker för skiftar över tid.

Länge var 'en fotbollsspelare' per automatik en man, det var alltså 'det normala'. En fotbollsspelare som var kvinna ansågs därmed gå utanför normen varpå attributet 'kvinnlig fotbollsspelare' användes. På senare tid har svenska medier börjat förändrat normerna kring vem som kan vara fotbollsspelare genom att istället för 'landslaget i fotboll' tala om *herrlandslaget* respektive *damlandslaget*.

När filmen därför inte fokuserar på Laleh som kvinnlig artist utan rätt och slätt visar fram henne som en artist blir filmen *normkritisk*. När den därtill framställer henne som professionell och handlingskraftig, vilket är egenskaper som normaliserats som manliga, vidgas ramarna för våra normer kring vem som kan vara ledande i musikbranschen och hur en artist, som också råkar vara kvinna, kan vara.

På så sätt blir det intressant att tala om filmen som *feministisk* även om inte ordet i sig självt nämns någon gång. Feminism är en tankerörelse som

syftar till att skapa jämställdhet mellan män och kvinnor. När filmen utmanar normen kring hur den kvinnliga artisten ofta representeras bidrar den till en feministisk strävan. Att vända och vrida på de normer som vi bidrar till att upprätthålla, att förhålla oss normkritiska till våra egna perspektiv, skapar en omförhandling om vad som anses normalt i vårt samhälle. Om det så handlar om kön, klass eller etnicitet.

- Att ord endast vinner sin betydelse i den gemensamma tolkningsakten kanske känns självklart, men hur ofta stannar vi upp och diskuterar vad vi egentligen menar med orden? Ordet feminism har tidvis kommit att användas missvisande och få andra ord kan sägas ha skapat sådan debatt. Men vad betyder egentligen ordet feminism? Det finns flera definitioner, men en allmän är att feminism syftar till jämställdhet mellan kvinnor och män. Den feministiska utgångspunkten är alltså att det råder bristande jämställdhet vilket manifesterar sig både ekonomiskt och symboliskt. Diskutera i grupp vad feminism är.

- Tycker du att filmen är feministisk eller inte? Vad gör den feministisk/inte feministisk?

- Feministisk medieteori menar att film och medier bidrar till upprätthållandet/skapandet av normer i samhället. Surfa in på bloggen *Genusfotografen* som innehåller exempel på hur relationen bild/text används i medier för att skapa/bryta normer kring kön. Diskutera med utgångspunkt i exempelvis inlägget <http://www.genusfotografen.se/?p=3304> hur Laleh framställs i filmen. Välj också ut en eller flera bilder från en tidskrift som du kan analysera med hjälp av genusfotografens exempel.

- Normer är inte huggna i sten. De fylls ständigt med nytt innehåll. När Barack Obama tillträdde som USA:s president blev han den förste mörkhyade presidenten i USA:s historia. När vi idag tänker på 'USA:s president' är det alltså inte per automatik ett vitt ansikte som dyker upp i vårt huvud. Normen har förändrats. Finns det några normer som du själv funderat

kring på sistone? Finns det några vars innehåll förändrats för dig? Vilken roll tycker du att film och medier spelar i att etablera/förändra normer?

- Kan du komma på någon film som bidragit till att förändra din uppfattning om vad som är normalt i relation till kön?

- Om du hade en relation till Laleh och hennes musik innan du såg filmen, hur har bilden av Laleh förändrats tycker du?

- Skiljer sig *Jag är inte beredd att dö än* från vanliga idolporträtt av musiker? På vilket sätt?

Den kreativa processen

"Det börjar alltid med en melodi och en text som bara kommer och så plötsligt blir det en låt". Så beskriver Laleh tidigt i filmen hur en låt blir till. Trots att det låter enkelt vet vi alla hur svårt det kan vara att skapa någonting nytt. Filmens struktur gestaltar Laleh och hennes musik som ett ständig utforskande av ett nytt uttryck, en ny variation. För även om det kreativa kan uppfattas som om det gått på räls när en blickar bakåt, kanske vägen dit inte var riktigt så rak eller så enkel.

Varje låt har många röster och varje sammanhang kan formulera en ny dimension. En låt som *Some Die Young* gestaltas som ett samtal om livets nyanser, som ett stillsamt möte mellan piano och sångerska, som en produktionsidé, som en folkfest, som ett virtuost orkesterstycke. Detta spår fortsätter sedan som ett ödmjukt samtal om vår gemensamma roll i skapandet av kultur och om hur musik och skapande alltid är en dialog, aldrig en monolog. Om hur vi människor blir till i mötet med varandra. Om hur musiken – och livet – alltid är ett vi.

Vi ser Jens Stoltenberg och Laleh, Utöya genom ett bilfönster och slutligen låtens dramatiska framförande på scen under minneskonserten för offren i Utöya. Genom att låta sekvenserna, eller filmens 'spår', bli mångfacetterade berättelser som knyter ihop livet och skapandet, utmynnar filmen i skapandets komplexitet och nödvändigheten att tillåta ett flöde av röster och influenser genomströmma kreativiteten.

Så även om Lalehs initiala uttalande tyder på en okomplicerad process kretsar stora delar av filmen, både i innehåll och i sin egen form, kring hennes metod som verkar utgöra lika delar experimenterande och hårt arbete. Det handlar om att, som hon säger, ”leta och leta efter bra ljud som matchar visionen”. Om förkroppsligandet av en melodi, av en fras.

I filmen beskriver Laleh hur skapande och kreativitet kastar en skugga över allting annat, hur hon kan tappa uppfattningen om tid och rum när hon skapar. Skapandet i hennes berättelse blir ibland någonting som tar över alla andra aspekter på livet. Men att det just därför blir viktigt att stå upp för sin egen vision och ”arbeta mot de krafter som påstår att de vet bättre än en själv”.

Om skapade är ett sätt att kommunicera med världen visar filmen Laleh i utforskandet av de egna orden och i färd med att tala med egen röst. Samtidigt utgör filmen regissörernas berättelse om eller gestaltning av Lalehs musik.

- I filmen beskriver Laleh hur hon som politisk flykting i Sovjetunionen levde i ett ekonomiskt fattigt men kulturellt rikt sammanhang. Den frihet i skapandet som hon upplevde i den gemenskap där hon växte upp, formade henne som kreativ människa. Diskutera vilka sammanhang som du upplever som kreativa. Vad,

när och var tycker du om att skapa? Vad är det som får dig att förlora dig i tid och rum?

- Fundera över hur filmens ljudspår fungerar i relation till bildrutan? Påverkas ditt lyssnande av det du ser? På vilket sätt skulle exempelvis Lalehs berättelse om att hon kan vara tuff förändrats om den, istället för bilder på när hon spelar tennis, framförts till bilder på henne när hon mediterar på en strand eller pratar med en vän?

- Diskutera hur filmen väljer att tolka de olika låtarna. Precis som en musikvideo så tolkas ju musiken med bilder. Hur uppfattas exempelvis *Live Tomorrow* som introduceras mot bakgrund av ett mörkt och snöigt Stockholm? Förändras uppfattningen av låten när Laleh sedan sjunger den på en solig utomhusscen i Göteborg? Fundera även över hur inte bara val av bilder och ljud, utan även rytm i klippningen fungerar som uttrycksmedel.

Gestaltningen: röster och bilder blir till

Gestaltning handlar om tolkning, och tolkning handlar om variation. I filmen beskriver Laleh hur hon börjar med en vision, en melodi, och sedan provar sig fram för att finna den ”perfekta” rösten till varje låt.

Det är därför hon tycker det är så roligt att producera musik, för varje ny

låt blir en chans att vara någon eller något annat.

’Den perfekta rösten’ blir på så sätt ett uttryck för gestaltningen av alla aspekter av en låts vision där även kläder och rörelser utgör ytterligare aspekter av helhetsproduktionen. För Laleh är skapandet ett sätt att ge röst åt sina många röster. Och om en låt har många röster så är en person många personer. Men för att ge röst åt dem krävs mod.

Filmerna tar fasta på detta när den strukturerar filmerna som en musikskiva. Genom att förflytta sig från ett spår till ett annat gestaltar filmerna de olika rösterna som Laleh utgör och frambringar på så vis Lalehs musik med sin egen, filmiska och mångsidiga, röst.

- I filmen säger Laleh ”Vi alla människor har många röster inom oss som vi inte får använda”. Vad tror du att hon menar med det?

Den dokumentära traditionen har många olika sätt att berätta sin historia. Kameran kan exempelvis betrakta ett förlopp på avstånd som när Laleh repeterar på scen inför olika framträdanden. Eller så kan den gå i direkt kontakt med sin huvudperson såsom när Laleh tar med filmteamet till Hammarkullen och visar var hon växte upp eller genom intervjusituationen så som sker i början av filmerna. Den kan följa med på en resa som när hon filmas i bilen, eller mer poetiskt tolka

henne mot bakgrund av ett storslaget landskap, som när hon filmas i öken och snö.

- Vilka filmiska metoder kan du lägga märke till i filmen och på vilket sätt påverkar dessa berättelsen? Skulle Hammarkullen upplevas annorlunda om du istället fått se en arkivfilmssekvens? Hur skulle Laleh och hennes musik ha förståtts om filmen varit strukturerad kring intervjuer med personer som arbetat med henne eller känt henne som barn?

- Vi förstår av filmen att Laleh är en artist som vill ha kontroll över allt som rör hennes musik, från produktion till scengestaltning. Förmodligen har hon även haft inflytande över filmen om henne själv. Vad är det för bild av sig själv Laleh förmedlar? Är den enbart positiv eller visar hon även negativa sidor av sig själv? Tycker ni att hon är generös med sig själv?

- I filmen säger Laleh att någon annan skulle kunna berätta för henne vad hennes musik handlar om. Berätta om din relation till Lalehs musik. Vad handlar den om?

- När vi tar till oss musiken så blir den vår och vi kan i vår tur gestalta den för andra. Genom bilder, det skrivna ordet eller musik kan vi gestalta och tolka, inte bara Lalehs musik utan allt som vi upplever. Vi har alla vår egen version, vår egen vision, av livet. Hur skulle du välja att tolka låtarna? Skriv ett synopsis och/eller arbeta med kamera och skapa egna videoregisser till låtarna. Arbeta även med film eller foto/text och skapa korta scener på olika teman; vinter/musik/styrka etcetera.

Kreativt & politiskt mod

Berättelsen om Laleh är i mångt och mycket en berättelse om mod. Precis som Laleh hade modet att tro på sig själv så vågade musikbolaget tro på hennes förmåga. Och precis som hennes föräldrar kompromisslöst stod upp för en politisk åsikt står Laleh kompromisslöst upp för sitt skapande och sin vision.

Laleh beskriver i filmen hur hennes föräldrars mod lärde henne att ifråga-

sätta normer. Deras kamp för politiska rättigheter i Iran, som de delar med många andra i hennes släkt, ger henne skyldighet att respektera den frihet hon fått. Den utgör hennes drivkraft.

I filmen får vi höra hur Laleh på musikbolagets inbjudan åkte till Stockholm med endast en ryggsäck och en sovsäck, utan någonstans att bo och utan ens en telefon. Trots att bolaget presenterade henne för flera av de mest framstående producenterna insisterade Laleh på att få producera sin egen musik.

Utän att hon egentligen gjort något sådant tidigare införskaffar faktiskt musikbolaget studioteknik till henne och med manual i hand börjar Laleh producera sin egen musik. Denna berättelse i kombination med de sekvenser där vi ser henne tala säkert och med auktoritet, under repetitioner, med orkestrar, tv-producenter och på scen formulerar ett intryck av styrka och mod.

Ändå talar Laleh själv om hur musiken blir till i mötet med den som lyssnar. Ödmjukheten inför vår gemensamma delaktighet i skapandet utgör ett erkännande av att vi tillsammans gör musiken till vad den är. Så när en musiker (eller konstnär eller skådespelare) erbjuder en gestaltning, erbjuder hen även en plats där vi kan mötas och 'känna igen oss'. När vi ser oss själva, inte bara i den som är lik oss, utan kanske framför allt i den som är olik oss, kan vi förvärva nya insikter som möjliggör ett tolerant och öppet samhälle.

På så sätt är kultur en plats för att utveckla solidaritet och medkänsla. Så även om Laleh har full kontroll på scen och i studion så har hon modet att erkänna att i relation till varandra så har vi ingen kontroll, att vi tvärtom blir till i mötet med varandra. Att få vara människa i sin fulla rätt handlar därmed om att tillåta sig själv och andra att vara många, att erkänna de många vi redan är och att våga öppna oss för varandra.

- 'Jag måste skriva och producera så att mitt liv ska bestå' säger Laleh i filmen. Vad tror du att hon menar med det?

- Vilka är dina drivkrafter? Vad, vem

eller vilka har påverkat dina intressen och talanger, tror du?

- Diskutera vad mod egentligen är. Vem är modig? Varför?

- Om modet är en förutsättning för skapande, är experimenterande dess metod. Diskutera vilka förutsättningar du behöver för att ha modet att experimentera. Var i din vardag tycker du att du ges utrymme att experimentera utan krav på att leverera ett visst resultat?

- Mycket i vårt samhälle idag är inriktat på resultat. Men detta kan gå emot den experimentella metoden som förespråkas av Laleh och filmen. Diskutera hur skolan ska kunna erbjuda fler experimenterande ytor för eleverna.

- Vad menar Laleh med att musiken blir till i mötet med lyssnaren/publiken? På vilket sätt påverkar du som lyssnare musiken du hör på? Hur påverkas du av musik?

Att mötas i en kulturell gemenskap

När Laleh uttrycker att hon inte längre "har tolkningsföreträdare" i relation till sin musik erkänner hon hur musiken redan tillhör alla.

Hennes låt *Some Die Young* blev en nationell symbol för tröst runt vilken Norge kunde samlas i sviterna av tragedin på Utöya då den högerextreme terroristen Anders Behring Breivik dödade ett åttiototal ungdomar på ett socialdemokratiskt läger. Att lyssna på och kollektivt sjunga med i låten kom att fungera som en kulturell och symbolisk gemenskapsritual. Det blev ett sätt att befästa sin identitet inom den norska gemenskapen.

Musik och kultur kan knyta oss samman inom och utom landsgränser och utgöra allt från tröst till motstånd och vägledning i livet. I många subkulturer är det just musiken som utgör kitt. I filmen beskriver Laleh hur den gemenskapen hon upplevde som politisk flykting i Sovjetunionen påminner henne om konsertsituationen. Om hur även den handlar om människor som samlas och firar.

Även andra gemenskaper, såsom

exempelvis fotboll och annan sport, kan verka som en stärkande och glädjefull gemenskap. Skillnaden mellan organiserad sport och skapande praktiker såsom musik, författande och konst är kanske att de sistnämnda i ännu större utsträckning blir till i mötet med en publik. ”Så fort en låt blir älskad av någon annan är de med och skapar den. De gör den till vad den är” som Laleh säger i filmen.

Denna insikt om att det är i mötet med ’den Andre’ som jaget eller berättelsen blir till är central för den franska filosofen Emmanuelle Lévinas etik. Mötet med den andre är ett möte med ”vår gemensamma vilshenhet, vårt sökande, vår utsatthet, vår rädsla för våldet, för utplånandet – och vår strävan att hitta en plats i tillvaron.” Därmed uppmanar Lévinas oss till ansvar för den Andre och att det är genom ”öppenhet för det främmande och det oväntade som denna respekt mellan människa och människa uppstår”.

Musiken kan därmed utgöra ett sådant möte med den andra i det att vi där kan känna igen oss i varandra. Detta skapar erkännande för den andres rätt att vara annan och utvecklar medkänsla.

- På en UNICEF-gala på FN:s högkvarter i november 2014 uppträdde Laleh med sången *Chiquitita* i syfte att samla in pengar för unga utsatta flickor världen över. Här utgjorde, precis som i Musikhjälpen, musiken en kraft för mobilisering och förändring. Diskutera hur musik kan utgöra grund för gemenskap, motstånd, identifikation eller tröst. Vilken musik vänder du dig till för detta?

- Samtala om andra arenor som står till buds när vi söker gemenskap. På vilket sätt skiljer sig dessa från musikens gemenskap? Vilka miljöer och sammanhang upplever du inkluderande respektive exkluderande?

- Vilka specifika bilder i filmen tycker du symboliserar samhörighet? Vilka sorters samhörighet tycker du att filmen ger uttryck för?

- Musiken kan utgöra ett möte med ’någonting utanför oss själva’. I filmen

används även miljöer och landskap på ett effektivt sätt. Diskutera hur filmens val av miljöer, kameravinklar och relationen ljud och bild exemplifierar möten med någonting okänt som hjälper oss att se oss själva. Hur ger filmen uttryck för idén om gestaltandets många röster i relation till experimenterandet som metod och ’den andre’ som det utforskade?

- Skriv en text om en stark kollektiv upplevelse du varit med om. Det kan vara en konsert, en demonstration, ett sportevenemang. Vad hände inom dig? Hur kändes det?

Tips på fördjupning

- I *Introduktion till filmpedagogik - vita duken som svarta tavlan* (Glerups, 2014) diskuteras både filmpedagogik som normkritik och det dokumentära uttrycket. Bra exempel och användbara diskussionsfrågor.
- Definitioner av feminism: *Nationella sekretariatet för genusforskning*: <http://www.genus.se/merom-genus/ordlista>
SO-rummet: <http://www.so-rummet.se/kategorier/samhallskunskap/politiska-ideologier/feminism#>
- Bloggen *Genusfotografen* har många exempel på normkritiska medieanalyser, exempelvis <http://www.genusfotografen.se/?p=1457> för en analys av hur manlighet konstrueras i reklam och media.
- Intervju med Laleh i *Gaffa magasin*

ne där hon talar om att skriva för en generation och att individualismen är en illusion: <http://gaffa.se/artikel/57113?ref=camefromrelatedleft>

- Feministisk spelfilm: *Apflickorna* (Lisa Aschan, Sverige, 2011).

- Klassisk feministisk roman i vilken författaren vänder på könsrollerna: *Egalias döttrar* av Gerd Brantenberg (Pocky, 2004 [1977]).

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Sverige 2014

Regi & produktion: Fredrik Egerstrand & Kalle

Gustafsson Jerneholm

Foto: Conny Fridh, Fredrik Egerstrand m fl

Klippning: Björn Lindgren

Ljudläggning: Henrik Ohlin

Tekniska uppgifter:

Längd: 75 minuter

Svensk premiär: 2014-11-28

Distribution:

Svenska Grammfonstudion AB

Tel: 070-775 97 70

Webb: www.svenskagrammfonstudion.com

OBS! Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution efter den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar. Via länken www.sfi.se/filmdistribution kan ni lära mer om hur ni hittar och bokar film.

Redaktion:

Kaly Halkawt & Malena Janson, Svenska

Filminstitutet, januari 2015

